

Frank werd op 1 februari 1923 geboren in Halifax Nova Scotia als zoon van Frank A. Munroe (overleden op 10 september 1943) en Mary Gertrude Munroe uit Halifax. Zij zijn op 28 februari 1916 getrouwd in Halifax. Frank had drie broers, twee waren ook in het bevrijdingsleger. Zijn jongste broer, Douglas was nog bij moeder thuis. Daarnaast had hij nog drie zusters. Een ander broertje Eric Stewart was als baby al in 1931 gestorven. Het gezin Munroe was Rooms-katholiek.

Frank met zus Dorothy

Frank ging op 16 jarige leeftijd van school om te gaan werken bij de scheepswerven in Halifax, ten tijde van zijn aanmelding bij het leger was hij metaalbewerker bij één van de werven daar.

Op 13 december 1943 nam hij dienst in Halifax, Nova Scotia en na een opleidingsperiode ging hij op 27 juli 1944 overzee naar het VK. Vrij snel hierna werd hij op 17 augustus naar het front in Frankrijk gestuurd en werd bij het Stormont, Dundas & Glengarry Highlanders regiment (the Glens) ingedeeld. Hij was betrokken bij de verdere opmars van zijn regiment door Noordwest Europa.

Eind april 1945 stonden de Canadese troepen net over de Nederlands-Duitse grens in Oost-Friesland voor de rivier de Eems. De stad Leer ligt aan de andere kant van deze rivier op de route naar Emden in Noordwest Duitsland. Omringd door moeilijk begaanbaar laagland, in het noorden en met de rivieren de Eems en de Leda in het westen en zuiden, was Leer een goed verdedigbare en dus moeilijk in te nemen havenstad. Alle toegangsbruggen over de Eems en Leda waren door de Duitsers opgeblazen. Voor de Canadezen zat er geen andere keus op dan de stad over het water proberen te bereiken. De mannen van het SD&G Highlanders regiment kregen op 28 april 1945 opdracht de Eems ten westen van Leer met stormboten over te steken.

Dit werd een dramatische tocht, de boten bleken slecht bestand tegen het ruwe water van de Eems, sommige hadden haperende motoren en de beschietingen van Duitse kant waren niet mis. Een aantal boten zonk ter plekke en 19 "Glens" verdronken of werden dodelijk getroffen.

Eén van hen die op die dag, zaterdag 28 april 1945, het leven liet in het water van de Eems was Frank Munroe. Hij is dan 22 jaar, alhoewel eerst

vermist, wordt zijn lichaam die zelfde dag nog gevonden en tijdelijk begraven in Bingum. Noordwest Duitsland. Op 26 maart 1946 werd Frank herbegraven op het Canadese Ereveld in Holten in plot 11, rij D graf 9.

Zo als gezegd kwamen 19 leden van het Stormont, Dundas & Glengarry Highlanders regiment die dag om het leven, sommige werden direct gevonden, voor anderen duurde het nog maanden of zelfs jaren voordat hun stoffelijke resten geborgen konden worden. Private Earl H. Jospin werd pas in 1967 gevonden en hij werd op 23 mei 1967 begraven in het Jonkerbos War Cemetery in Nijmegen, alle andere 18 slachtoffers liggen in Holten.

Het graf van Frank werd na de oorlog geadopteerd door Dhr. A.J. Markerink uit Almelo.

Zijn moeder werd op 28 juni 1945 onderscheiden met The Memorial Bar.

Zie voor verdere informatie het hoofdstuk "Drama op de Eems" in het boek Holtense Canadezen geschreven door Jan Braakman.